

37.

Katarína Kováčová

Hronské predmestie 5, Banská Bystrica

12 rokov

**Základná škola Slobodného slovenského vysielacza, Skuteckého 8 Banská
Bystrica**

0908556590

kkovacova96@gmail.com

Záchrana Jahodovej Jahody

Osoby:

Babka, stará Jahôdienka

Justínka, malá Jahôdienka

Jahôdienka 1 a 2, Justínkine tety

Pavúk Arnold

Ferdinand, syn jednej z Jahôdienok

Dav Jahôdienok

Úvod.

Bolo to už dávno, čo sa odohral tento príbeh. V dedinke Jahodová Jahoda žili raz malé, malilinké žienky nazývané Jahôdenky. Boli guľatejšie a neboli väčšie ako necht na palci. Celý život Jahôdenok a ich rodín sa točil okolo jahôd. Všetko v dedine Jahodové Jahoda bolo z jahôd alebo malo farbu jahôd. Jahôdenky mali veľké oči, úzke pery, červené pehy, guľaté noštiky a na hlavách nosili malé červené čepčky. Ich hlavným zamestnaním a obživou bolo zbieranie jahôd. Na raňajky mali jahodový jogurt, na obed vyprážené jahody s jahodovým pyré a na večeru jahodový chlieb s jahodovým lekvárom. Každé leto zbierali jahody staré i mladé Jahôdenky. Od rána do večera chodili do lesa s malými pletenými košíkmi alebo s batôžtekmi. Toto leto však bolo naozaj veľmi neúrodné.

1. dejstvo

V jahodovom domčeku. Babka, Justínka, Justínkine tety.

Babka: (vzdychne si) Joj, nevyzerá to s nami dobre. Z čoho my vlastne vyžijeme?

Justínka: (ustarostene) Babi, a to už prečo tak hovoríš?

Babka: Veď vieš, Justínka, tento rok sa veru úrode našich krásnych červených jahôdok nepošťastilo. Nože mi podaj vedro, aspoň tie posledné jahodové zemiaky oškrabem.

(Justínka jej podáva červené vedro plné červených zemiakov.)

Justínka: (zavrtí okrajom červenej sukienky) A čože ideš mať dnes na obed, babi?

Babka: Vyprážené jahody s jahodovým pyré. Tvoja mama išla dole do Hrachova môžeš zostať na obed.

Justínka: (radostne) Rada zostanem, babička.

Do domčeka vchádzajú Justíkinie tety.

Jahôdienka 1: (*smutne*) Tak sme tu, ani dnes sme veľa jahôdok nenazbierali. Pozrite sa. (*ukáže poloprázdny košík*)

Jahôdienka 2: (*obráti sa na Justínku*) Justínka, ty si s nami ešte nebola zbierať jahody. Pôjdeš s nami, možno budeš mať viac šťastia ako my.

Justínka: (*zvedavo na tety*) Do Červeného lesa? Mama mi o tom veľa rozprávala.

Jahôdienka 1: (*začne vysvetľovať Justínke*) Áno, tam. Tam sa dá nájsť ešte dosť jahôd. Pôjdeme k veľkej skale, tú musíme jedenkrát dookola obísť a vydať sa cestičkou do lesa, ale vľavo! Nie, vpravo, tam ešte nik nebol a preto tam nechodíme. (*zdôrazňuje a ukazuje na ľavú a potom na pravú stranu*). Takže Justínka, ešte raz. Za skalou pôjdeš doľava, nie doprava. Daj si pozor.

Justínka: (*ukazuje do vzduchu na ľavú stranu a potom na pravú stranu*) Doľava, nie doprava. Doľava, nie doprava. Najem sa a prídem za vami.

Babka: (*udívene pozrie na Justínku*) Na zber! Čo ti na hlavu jahoda spadla? Vonku je taký jahodový hic. (*pokrúti hlavou*) Ach, tvoja mama bola taká istá. Veď sa aj tak vraví, jahoda od stonky ďaleko nepadá.

Justínka: Už sa o mňa toľko neboj! (*vyskočí, usmeje sa a dá babke pusku na líce*) Pôjdem na jahôdky, skúsím to.

Jahôdienka 1 a 2: (*odchádzajú*) Ideme, príď za nami.

2.dejstvo

V jahodovom lese. Justínka. Pavúk.

Justínka si poskakuje a tancuje.

Justínka: (spieva si) Na na na na na na ná. La la la la la la lá. Jahôdky červené, poďte sem, nebojte, ja vás hned' nezjem.

Príde ku skale.

Justínka: (*dôrazne*) Tááák, ako to vraveli tety? Obídeš jedenkrát skalú a potom pôjdeš doľava, a nie doprava. (*Poškrabe sa po hlave a ukazuje vľavo a potom vpravo, stojí pred skalou a ukazuje do vzduchu vpravo a vľavo.*) Nie, nie. Obísť skalú a vydať sa doprava a nie doľava. (*utvrdzuje sa a ukazuje vpravo a vľavo*) Áno, doprava a nie doľava. Doprava a nie doľava.

Obíde skalú jedenkrát a vykročí doprava. Ide ďalej, narazí do veľkej jahody. Keď už stojí pred ňou, pretrie si rukami oči.

Justínka: Vari som už načisto zošalela!?! (*skrikne, pozrie sa na jahodu a dotkne sa jej rukou*) Takáto jahodová krása a v takom jahodovom hie! A že vraj nie sú jahody.

Spoza jahody sa vynorí veľký, osemnohý, čierny pavúk

Pavúk: To nie je obyčajná jahôdka, srdiečko.

Justínka: (*zľakne sa*) Áááá, ty sisisi kkkto? (*cúvne*)

Pavúk: (*ukáže na seba*) Ako si si už mohla všimnúť som pavúk a volám sa Arnold. Vlastným túto jahodu. (*oprie sa o jahodu jednou nohou a ukáže na ňu druhou*)

Justínka: (*nebojácne mu podá ruku*) Ja som Justínka a som z Jahodovej Jahody.

Pavúk: (*podá jej jednu z ôsmich nôh*) Teší ma.

Justínka: (*prekvapene*) Akú máš studenú nohu. Nie je ti zima?

Pavúk: (*uzimene, šúcha si svoje nožičky*) Veru, je mi zima a neviem čo mám robiť.

Justínka: (*dôrazne*) U nás keď je niekomu zima, tak si dá na nohy pletené ponožky jahodovej farby. (*milo*) Tie hrejú, cítiš sa úžasne, teplučko.

Pavúk: (*zvedavo*) Áááá, ty vieš pliesť tie zahrievajúce ponožtičky?

Justínka: (*usmeje sa na pavúka*) No jasné, babička ma to učila. (*ukazuje do vzduchu a hlasno hovorí*) Hladko, obratko, nahodiť očko. Hladko, obratko, preplieť očko.

Pavúk: (*mrzuto, prepletá nohami*) Hladko, obratko, nahodiť sem, prehodiť tam. (*Usmeje sa na Justínku*) Upletieš mi také ponožky? Bude mi teplučko... A vieš čo? Vymením ponožky za túto jahodu. (*ukáže na obrovskú jahodu*)

Justínka: (*rozmyšľa a potom radostne zvolá*) Platí! (*podá ruku pavúkovi na súhlas*)

Justínka príde k jahode a pritisne sa k nej.

Pavúk: (*poklepe Justínku po pleci a dôrazným hlasom prehovorí*) Aby som nezabudol! Ešte pred tým ako ti ju odovzdám, musím ťa oboznámiť s vlastnosťami tejto jahody. Obsahuje totiž zázračný nektár. Ak nektárom polejete nejaký les, do piatich sekúnd vykvitnú jahody a vytvoria sa plody. Som z neďalekej dedinky Pavučie Hámre a viem o vašom trápení so zberom jahôd.

Justínka: (*smutne vzlyká*) Jahodu mám, ty budeš mať teplučké jahôdkové ponožky, ale ako túto veľikánsku jahodu odnesiem domov, keď tu nie sú tety Jahôdienky.

Pavúk: (*vypne hrud'*) Ááá, ja som tu na čo? Pomôžem ti. Mám osem nôh, vyhodím si jahodu na chrbát a odnesieme ju spolu do Jahodovej Jahody.

Justínka a pavúk Arnold schytia jahodu a nesú ju do dedinky.

Justínka: (*beží pred pavúkom, radostne kričí po dedine*) Tak tu ju máme! Pavúček nám dal veľkú jahodu.

Zjavia sa Jahôdkoví ľudia.

Dav: *(kričia, cúvajú pred pavúkom s jahodou a vyvaľujú oči)* Uáááá! Óóóó! Jáááááj! Ratuj sa kto môžeš! Valí sa na nás pavúk s extra –ultra- super- wow- gigantickou jahodou!

Justínka: *(milo s úsmevom)* Kamaráti, nebojte sa! Toto je jahoda, ktorá nás zachráni! Obsahuje zázračný elixír, ktorým keď polejeme lesy, vyrastú tam nové šťavnaté jahôdky a budeme mať dost' jahôdok aj na zimu!

Dav: *(udivene na Justínku)* Ale, ako ten zázračný nektár dostaneme z jahody na jahody?

Pavúk: *(zhodí jahodu z chrbta a usmeje sa na dav)* To ešte nevieme, ale dúfam, že spoločne na niečo prídeme.

Všetci rozmýšľajú, krúčia hlavami. Zrazu vyjde z davu malý Ferdinand, syn jednej z Jahôdienok.

Ferdinand: *(zvolá veselo)* Ale veď to je úplne jednoduché. Budeme jahodu zahrievať a tak začne nektár vriieť. No a potom, keď už začne vriieť, jahoda vybuchne a bude pršať nektárový dážď.

Dav: *(neveriacky začne šomrať)* To nepôjde. Nepodarí sa nám to.

Justínka: *(objíme Ferdinanda)* Dobrý nápad Ferdinand, skúsime to, poďme na to!

Všetci začnú prinášať zápalky a vyrábať stojan na jahodu.

Pavúk: *(poškrabe sa jednou nohou po hlave)* Najlepšie by bolo, keby sme jahodu umiestnili do stredu lesa. Ja ju tam donesiem. (prehodí si jahodu na chrbát)

Dav: To je dobrý nápad.

Pomáhajú pavúkovi a jahodou a prinesú aj stojan na upevnenie jahody.

Pavúk: *(nebojácne)* Máme to pripevnené, zapálím oheň.

Justínka: (*ustráchané, drží sa pevne Ferdinanda*) Bojím sa, že to nebude fungovať.

Jahoda sa začne triasť a vriieť.

Ferdinand: (*vítazne, s poskokom*) Ale nie! Funguje to!

Všetko sa trasie, nakláňa a hýbe, všetci ustupujú od jahody a s napätím sledujú čo sa bude diať.

Dav: *Podarilo sa to, budeme mať jahôdky.*

Justínka: (*vyberie z batôžka červené ponožky a podá ich pavúkovi*)

Arnold, tu máš ponožky na tvoje nôžky, nech ťa zahrejú.

Pavúk: (*s úsmevom si navlieka ponožky na nohy*)

Bude mi teplúčko na moje nožičky.

A zazvonil zvonec...

Jahoda rýchlosťou svetla vyletela do vzduchu, do výšky dvoch kilometrov a tam vytryskla.

Všetci sa začali radovať, objímať, všetci začali tancovať. Pomaly na zem dopadal sladký nektárový dážď, ktorý mal zachrániť budúcnosť dedinky Jahodová Jahoda.